

tektenbureau, en zijn beroemde kollega *Aldo Rossi* doet de ronde, naar aanleiding van hun nieuwe ontwerp voor het Oud Gasthuis in Hasselt: „Welke kleur geven we de ramen, Aldo?” „Wit.” „Hoezo wit, waarom wit?” „De mensen hier verven hun ramen toch ook wit. Waarom wij dan niet?”

Het tekent de haast vanzelfsprekende bescheidenheid en flair waarmee Aldo Rossi, 's werelds beroemdste levende architect, in al zijn ontwerpen en projecten te werk gaat. Het levendige kerkhof in Modena, een wooncomplex in Berlijn, het Bonnefantenmuseum in Maastricht, een drijvend teater in Venetië, huizen, hotels en winkelcentra alom, en nu ook het plan in Hasselt. Rossi's concepten draaien rond 'mensenmaat', 'omgeving' en 'levensoptimisme'. Een uitgebreid en heel mooi overzicht van zijn werk is te zien in het Gentse Museum voor Hedendaagse Kunst. Het is veel méér dan een opeenstapeling van foto's, plannen en maquettes: dank zij de typische architectuur van het museum worden al die tentoongestelde projecten een kunstwerk op zich, een ode aan kleur, volume en vorm. Rossi: „Architectuur zou slechts zichtbaar mogen zijn voor zover zij de verbeelding of het handelen dient. Zelfs de treurige functionarissen hebben dit gedeeltelijk begrepen.”

Tegelijk met „Aldo Rossi Architetto” loopt de zakformaat-expositie „Souvenirs de Bretagne” in hetzelfde museum. Vorige zomer organiseerde tentoonstellingsmaker *Denys Zacharopoulos* (die onder meer met Jan Hoet aan de vorige Documenta meewerkte) in het

Oud Gasthuis in Hasselt: een Aldo Rossi-project.

WITTE RAMEN

Volgend gesprekje tussen *Alfredo de Gregorio*, van het gelijknamige Hasseltse archi-

